

Η παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής-ριζοσπαστικής αριστεράς στις περιφερειακές εκλογές

Η πρόταση της Αντικαπιταλιστικής Ανατροπής στην Αττική

Πρόσκληση σε ανοιχτή συζήτηση

την Πέμπτη 13/7 στις 7.30μμ στο θεατράκι της πλατείας Πρωτομαγιάς

Είμαστε σε μια περίοδο του σύγχρονου καπιταλισμού που χαρακτηρίζεται από την ένταση της εκμετάλλευσης ανθρώπου και φύσης, την όξυνση των ενδο-καπιταλιστικών ανταγωνισμών και τον πόλεμο να εμφανίζεται ακόμη και στην καρδιά της Ευρώπης, με την περιβαλλοντική καταστροφή και την κλιματική κρίση να αποτυπώνονται με όλο και πιο τραγικές συνέπειες στη ζωή των ανθρώπων.

Η «νέα» κυβέρνηση της ΝΔ, ξεκινάει ήδη να ξεδιπλώνει τις επιθέσεις της ενάντια στην εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα και τη νεολαία. Η αντίσταση είναι αναγκαία γιατί οι επιθέσεις είναι ολόπλευρες: από τις ιδιωτικοποιήσεις του ΕΣΥ, του νερού και κάθε κοινωνικής υπηρεσίας, τις μαζικές απολύσεις συμβασιούχων στους δήμους, τη συνέχιση του

πλιάτσικου των ιδιωτών στην ενέργεια και τις συγκοινωνίες, που κοστίζει ανθρώπινες ζωές, το δικαίωμα στην στέγαση με την ξετσίπωτη στήριξη των τραπεζιτών. Μέχρι την επίθεση στους πρόσφυγες με την συγκάλυψη των εγκλημάτων στα σύνορα, που πάει χέρι-χέρι με την κανονικοποίηση των φασιστών, και την επίθεση στις γυναίκες με την κλιμάκωση του σεξισμού.

Στο επίπεδο των Δήμων και των Περιφερειών βλέπουμε να προωθείται η ανασυγκρότηση σε ακόμα πιο αντιδραστική κατεύθυνση του μοντέλου για τοπικό κράτος-εργαλείο στην προώθηση των επιχειρηματικών συμφερόντων και των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων.

Ενισχύεται με περισσότερες λειτουργίες χωρίς να αυξάνεται η χρηματοδότηση με αποτέλεσμα κομβικές για την καθημερινότητα και τη ζωή μας υπηρεσίες να υπολειτουργούν, να εμπορευματοποιούνται ή και να εκχωρούνται στον ιδιωτικό τομέα. Την ίδια ώρα μεγαλώνει όλο και πιο πολύ η εξάρτηση κρίσιμων λειτουργιών και υπηρεσιών του από τις χρηματοδοτήσεις της ΕΕ (ΕΣΠΑ, χρηματοδοτικά εργαλεία κλπ).

Διευρύνεται η ικανότητα του να ανταποκρίνεται πιο άμεσα στις προτεραιότητες του κεφαλαίου, τις πολιτικές της ΕΕ και των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων

Το πολιτικό σύστημα και το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας αλλάζει με περιορισμό της δημοκρατικής λειτουργίας των συλλογικών οργάνων, ενίσχυση λήψης των κρίσιμων αποφάσεων από κλειστά κέντρα όπως οι διάφορες επιτροπές και με το νέο εκλογικό νόμο, με στόχο την θωράκισή του από το λαϊκό παράγοντα και των αποκλεισμό από τα συμβούλια των ενοχλητικών φωνών.

Όλα τα παραπάνω αποτυπώθηκαν στην προηγούμενη τετραετία της διοίκησης Πατούλη με την καταστροφική πολιτική για το λαό της Αττικής σε όλα τα μέτωπα και την προτεραιότητα εξυπηρέτησης ιδιωτικών συμφερόντων.

Η διαχείριση της πανδημίας, η επίθεση στους ελεύθερους δημόσιους χώρους και στο αστικό ή περιαστικό πράσινο (Πάρκο Τρίτση, Πεδίον του Άρεως, Γουδί, Ακαδημία Πλάτωνος, Βίλα Δρακόπουλου, Πλατεία Πρωτομαγιάς κλπ), η χωροταξική αναδιάρθρωσή της Αττικής για την εξυπηρέτηση του κεφαλαίου (Ελληνικό, Φαληρικό Δέλτα κ.α.), η υλοποίηση των πολιτικών του ΠΕΠ Αττικής, η καταστροφική διαχείριση των απορριμμάτων και το νέο ΠΕΣΔΑ της καύσης, η COSCO σε Πειραιά – Πέραμα, η τουριστικοποίηση του κέντρου της Αθήνας, η τσιμεντοποίηση ρεμάτων στην Αττική και οι δοκιμασίες του λαού της Αττικής στα χιόνια, τις πυρκαγιές και τις πλημμύρες, στη συνεργασία Πατούλη με ακροδεξιά (Χ.Α και Τζήμερο)

και Οικολόγους(Παπαδάκης) και στον τρόπο που λειτούργησε το Περιφερειακό Συμβούλιο.

Σε αυτό το τοπίο οι περιφερειακές εκλογές του επόμενου Οκτωβρίου έχουν μεγάλη πολιτική σημασία, ιδιαίτερα στην Αττική με το ειδικό πληθυσμιακό, κοινωνικό και οικονομικό βάρος που έχει, πάντα οι εκλογές έχουν κεντρική πολιτική σημασία.

Από την πλευρά της **ΝΔ και του Πατούλη** θα επιχειρηθεί να αποτελέσουν επιβεβαίωση της πολιτικής τους σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο και συνέχεια αυτής της πολιτικής με ακόμη πιο επιθετικό τρόπο.

Η **ακροδεξιά** θα επιχειρήσει να εμφανιστεί και να κατοχυρώσει την πολιτική της παρουσία με στόχο να μπορέσει να βγάλει ξανά τάγματα εφόδου στις γειτονιές.

Ο **ΣΥΡΙΖΑ**, επαναλαμβάνοντας την χρεοκοπημένη συνταγή ήττας των βουλευτικών εκλογών, μαζί με το ΠΑΣΟΚ στον νέο μετεκλογικό τοπίο θα προσπαθήσουν να πλασαριστούν ως μια διαφορετική διαχείριση ενός πλαισίου που δεν αμφισβητούν (όπως έκαναν άλλωστε οι παρατάξεις Δούρου-Σγουρού) και να διαγκωνισθούν για το ποιος έχει το πάνω χέρι σε αυτό το ρόλο.

Το **ΚΚΕ,** ενώ αρνείται την κλιμάκωση των αγώνων και την ριζοσπαστικοποίηση των αιτημάτων, με τη σειρά του θα θελήσει να κατοχυρώσει ένα ρόλο «αριστερό αποκούμπι» εντός των ορίων του συστήματος, ενώ το **ΜέΡΑ25-Συμμαχία για τη Ρήξη** προωθεί και σε αυτό το επίπεδο τη λογική των εφικτών στόχων στα πλαίσια της ΕΕ σε συνδυασμό με τεχνοκρατικές προτάσεις για “φιλολαϊκή τοπική αυτοδιοίκηση”.

Η ενωτική παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς μπορεί και πρέπει να ανοίξει το δρόμο για να οργανωθεί η εργατική και νεολαιίστικη αντίσταση ξεπερνώντας τα εμπόδια που βάζει η ηττοπάθεια των ηγεσιών της αριστεράς του συμβιβασμού.

Για τις δυνάμεις της **αντικαπιταλιστικής - ριζοσπαστικής αριστεράς** αποτελεί μια πρώτη μετεκλογική δοκιμασία και πρόκληση να προσπαθήσουν να επικοινωνήσουν με τις τάσεις δυσαρέσκειας στους εργαζόμενους και τη νεολαία ώστε να αποκτήσουν αυτές ανατρεπτική πολιτική έκφραση, κόντρα στην τάση των μειωμένων προσδοκιών και των στόχων στα πλαίσια του εφικτού και ταυτόχρονα με την παρέμβασή τους στις εκλογές και το αποτέλεσμα που θα καταγράψουν να διαμορφώσουν καλύτερους όρους για τις μάχες του επόμενου διαστήματος.

Η Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική απευθύνει **ευρύ κάλεσμα για να**

συζητήσουμε ανοικτά την οργάνωση της μάχης των Περιφερειακών εκλογών ενωτικά και αντικαπιταλιστικά. Κάλεσμα σε όλο τον κόσμο των κινημάτων και το πολιτικό δυναμικό της ριζοσπαστικής, αντιδιαχειριστικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς που καταλαβαίνει την ανάγκη να αγωνιστεί για την ικανοποίηση των κοινωνικών-λαϊκών αναγκών, του κόσμου της εργατικής αντίστασης και των κινημάτων που αγανακτεί με τους συμβιβασμούς και το φρένο στους αγώνες, που αντιλαμβάνεται ότι οι αντιστάσεις δεν μπορούν να βγουν νικηφόρες αν δεν συγκρουστούν με την ανάγκη κερδοφορίας του κεφαλαίου και δεν αμφισβητήσουν την πολιτική της ΕΕ και τους μηχανισμούς της, που δεν βλέπει ως «ουδέτερους» τους μηχανισμούς του Τοπικού Κράτους, που στέκεται απέναντι σε αυταπάτες φιλολαϊκής διαχείρισης σε Δήμους και Περιφέρειες, που θέλει να συμβάλει στη συγκρότηση και παρέμβαση της ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής-ριζοσπαστικής αριστεράς και δεν επιλέγει ρόλο συμπληρωματικό σε πολιτικές διαχείρισης εντός των πλαισίων της ΕΕ, που έχει τις ελπίδες της στη συλλογική οργάνωση και στις κινητοποιήσεις των ίδιων των κατοίκων της Αττικής, προκειμένου όλο αυτό το ρεύμα να συντονιστεί και να εκφραστεί από κοινού στις προσεχείς περιφερειακές εκλογές και μετά από αυτές.